

► New Jersey State Lunatic Asylum, VS, 2004.

► Appelfabriek, Neerijse, België, 2007.

► The Unburnt Library, Italië, 2013.
© HENK VAN RENSBERGEN

Getaande grandeur

Henk Van Rensbergen, Abandoned Places, Uitgeverij Lannoo, 224 p., 45 euro.

DE MORGEN
18 MEI 2016

Urban exploring met de camera om de hals, het is een expansief groeiende bezigheid. Gebrand op risico's spieden talloze fotografen fanatiek naar vervallen gebouwen vol rafelige inboedel. Ze dringen binnen in attractieve ruïnes waar het verval zijn sluipend sloopwerk verricht. Via gespecialiseerde sites en Facebook-groepen tippen de aficionado's elkaar over liefst nog onontgonnen locaties. Vooral in de voormalige Sovjet-Unie en Oost-Europa valt er op de puinhopen van het communisme nog steeds veel sierlijke verwaarlozing te rapen, zoals in de radioactieve zones rond Tsjernobyl en de nabijgelegen spookstad Pripjat.

De Belgische fotograaf Henk Van Rensbergen slaat wellicht verbaasd gade hoezeer zijn geësthetiseerde ruïne fotografie trendsettend is geworden. In het kielzog van de spectaculaire expedities van Roberto Polidori, die ooit het verval van de Cubaanse hoofdstad Havana en de desolate

gehuchten van Noord-Dakota fotogeniek maakte, startte de Boving 787-piloot in de jaren 90 zijn eigen queestes. Onophoudelijk speurde hij naar de schoonheid van de teloorgang.

Telkens gaat hij daarbij tot de limiet. Voor zijn cameravizier haalt Van Rensbergen verlaten industriële gebouwen, desolate fabriekssites, tunnelcom-

plexen, klinieken, kastelen of oude loodsen, meestal in verregaande staat van aftakeling. Je kunt Van Rensbergen terecht een pionier noemen in het genre. Via zijn series *Abandoned Places* scoorde hij ook met vier boeken bij Lannoo. Nu is er een 'best of' op klein formaat, aangevuld met nieuw werk.

Nonchalance
Van Rensbergen – die op zijn zestiende zijn eerste reflexcamera kreeg – heeft door zijn baan een wereldwijde actieradius en verlegde zijn terrein tot in verlaten Japanse pretparken toe. "Soms toont een gebouw pas na een paar bezoeken zijn ware gelaat en blijkt de kolos een kwetsbare ziel te verbergen", aldus Van Rensbergen. Geen menselijk wezen valt te detecteren op zijn haarscherpe beelden. Sporen van activiteit zijn er genoeg en die zijn vaak behoorlijk onthutsend.

Je kunt langdurig blijven turen naar al die vergeefse, stielgevallen dadendrang, nu

'Soms toont een gebouw pas later zijn ware gelaat en blijkt de kolos een kwetsbare ziel te verbergen'

HENK VAN RENSBERGEN

bedekt met een stoflaag of ten prooi aan onherroepelijke aftakeling. Tot de sloophamer langskomt. In *Knack Weekend* vertelde Van Rensbergen hoe opvallend het is "dat er alleen in rijke landen mooie ruïnes zijn, in tegenstelling tot wat men zou denken. Waar armoede heerst, worden ze met een geplunderd, in rijke landen blijven ze staan met huisraad en meubilair. Doordat er geen vandalisme is in Japan, ontdek je er bijvoorbeeld intacte, maar verwilderde pretparken, dat is heel bijzonder".

Er kleeft natuurlijk een zekere heroïek aan zijn strooptochten. Van Rensbergen

begeeft zich langs rottende traphallen, wankel staketsels, nauwe gangen of opslagplaatsen met ondefinieerbare chemische stoffen. Op zoek naar het beeld dat het gebouw in al zijn getaande maar schitterende grandeur vat. In België fotografeerde hij onder meer de zieltoegende universitaire campus Val Benoît, de site van Forges de Clabecq of op een autokerkhof in Châtillon. Van Rensbergen bezocht ook een verlaten oorlogskerkhof in Frankrijk, een vergeten liefdeshotel in Japan of een overstroomd attractiepark in New Orleans. En hij vatte de contouren van Detroit, de tot

spookstad vervallen 'Motor City'.
Meermaals is hij verbluft door de nonchalance van de vroegere eigenaars, die op stel en sprong hun have en goed achterlieten, zoals in de hier afgebeelde chique woonkamer of bij de boekloze *unburnt library*. Bij elke foto kun je zo een melancholisch of absurdistisch verhaal verzinnen. Intussen heeft hij op zijn beurt een sliert navolgers én geestesverwanten, onder wie Aurélien Vilette, Yves Marchand, Romain Meffre of Réginald Van de Velde. Maar een echte Van Rensbergen, die herken je toch uit de duizend. (DL)